

ร่างพระราชบัญญัติ
ป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายเลาฟิ่ง บัณฑิตเทอดสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

☒ เป็นร่างการเงิน

☐ ไม่เป็นร่างการเงิน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

โดยที่พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในบางมาตรา มีเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน และไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติ ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 รวมทั้งเป็นกฎหมายที่มีลักษณะรวมศูนย์ อำนาจไว้ที่ส่วนกลางทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน และมีความ ล่าช้าในการอนุญาตให้ใช้พื้นที่ทำการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งสาธารณูปโภคขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ส่งผลให้ชุมชนชนบททั่วประเทศถูกจำกัดสิทธิในโอกาสในการพัฒนาคุณภาพชีวิต อันเป็น สาเหตุที่ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในสังคม จึงเห็นสมควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการคุ้มครองและ แก้ไขปัญหาสิทธิในที่ดินของประชาชนที่ทับซ้อนกับเขตป่าสงวนแห่งชาติ และกระจายอำนาจ ในการอนุญาตให้ใช้พื้นที่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติสำหรับพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหรือสิ่งสาธารณูปโภค โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. การที่จะกำหนดให้พื้นที่ใดเป็นเขตป่าสงวนแห่งชาตินั้น จะไม่บังคับแก่ที่ดินที่มีหนังสือ แสดงกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน หรือกฎหมายอื่น หรือที่ดินที่มีประชาชน อยู่อาศัยทำกิน หรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อนการกำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติ (ร่างมาตรา 3)

2. กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เกษตรและสหกรณ์จังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ปฎิรูปที่ดินจังหวัด นายกองค์การ บริหารส่วนจังหวัด ผู้แทนเทศบาลแห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่จำนวนหนึ่งคน ผู้แทนองค์การ บริหารส่วนตำบลแห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่จำนวนสามคน ผู้แทนองค์กรพัฒนาเอกชน ด้านสิ่งแวดล้อมจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนเครือข่ายป่าชุมชนจำนวนหนึ่งคน และผู้แทนผู้ประกอบการ ท่องเที่ยวชุมชนจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ในจังหวัดใดที่มีพื้นที่ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ให้มีผู้แทนกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน และจังหวัดใด ที่มีพื้นที่ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ให้มีผู้แทนกรมทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่งเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน

ให้ผู้ว่าราชการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้แห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่ เป็นกรรมการและเลขานุการ (ร่างมาตรา 4)

3. กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด มีอำนาจในการพิจารณาให้ความเห็นชอบ เมื่อมีคำขอใช้พื้นที่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐตามมาตรา 13/1 วรรคสอง (ร่างมาตรา 5)

4. กำหนดให้บุคคลที่อ้างว่ามีสิทธิหรือได้ทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้อยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงกำหนดป่าสงวนแห่งชาตินั้นใช้บังคับให้ยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดแห่งชาตินั้นตั้งอยู่เพื่อพิจารณา และมีให้ใช้บังคับแก่กรณีสิทธิในที่ดินที่บุคคลมีอยู่ตามประมวลกฎหมายที่ดิน (ร่างมาตรา 6)

5. กำหนดหน้าที่ให้เมื่อคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดได้รับคำร้องตามมาตรา 12 แล้ว ให้สอบสวนตามคำร้อง ดังนี้

5.1 ถ้าปรากฏว่าผู้ร้องได้อาศัยหรือทำประโยชน์ในที่ดินก่อนวันที่กฎกระทรวงกำหนดป่าสงวนแห่งชาตินั้นใช้บังคับ ให้เพิกถอนแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติส่วนที่ทับซ้อนออก โดยในระหว่างที่รอดำเนินการเพิกถอนให้ผู้ร้องได้รับการยกเว้นความผิดตามมาตรา 14 และให้กรมที่ดินหรือหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจหน้าที่แล้วแต่กรณีดำเนินการออกหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินตามกฎหมายให้แก่ผู้ร้อง หรือหากผู้ร้องยินยอมรับค่าทดแทนความเสียหาย ให้กำหนดให้ก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

5.2 ถ้าปรากฏว่าผู้ร้องได้อยู่อาศัยหรือทำประโยชน์ในที่ดินหลังวันที่กฎกระทรวงกำหนดป่าสงวนแห่งชาตินั้นใช้บังคับ และที่ดินดังกล่าวมีสภาพเป็นชุมชน ที่อยู่อาศัย หรือได้ทำประโยชน์จนยากที่จะกลับฟื้นคืนดีตามธรรมชาติได้ และอยู่ในเกณฑ์ที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายหรือนโยบายของรัฐบาล ทั้งนี้ โดยมีสภาพตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี ให้เพิกถอนแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติในที่ดินดังกล่าวและให้เป็นที่ดินซึ่งอยู่ในความดูแลของเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งที่ดินนั้นตั้งอยู่ โดยในระหว่างที่รอดำเนินการเพิกถอนให้ผู้ร้องได้รับการคุ้มครองมิให้ถูกดำเนินคดีตามมาตรา 14 (ร่างมาตรา 7)

6. ในกรณีที่ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐมีความประสงค์จะใช้พื้นที่บางแห่งภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือเพื่อประโยชน์ของรัฐอย่างอื่น ให้อธิบดี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติมีอำนาจประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ และในบริเวณดังกล่าว มิให้นำมาตรา 14 และมาตรา 16 มาใช้บังคับแก่การที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ จำเป็นต้องกระทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ประสงค์ในการปฏิบัติงานเพื่อใช้ประโยชน์ในพื้นที่นั้น

ในกรณีที่ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่ง มีความประสงค์จะใช้พื้นที่ที่มีเนื้อที่ไม่เกินหนึ่งร้อยไร่ ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด (ร่างมาตรา 8)

7. กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และกำหนด

ระยะเวลาเร่งรัดไว้ให้ต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดภายในไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา 9)

8. กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับคำขอใช้พื้นที่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือเพื่อประโยชน์ของรัฐอย่างอื่นของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่ได้ยื่นต่อคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการยื่นคำขอตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และบรรดาคำขอที่ได้ยื่นไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติมีอำนาจพิจารณาคำขอนั้นต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการพิจารณาคำขอดังกล่าว (ร่างมาตรา 10)

ตารางเปรียบเทียบร่างแก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
มาตรา 6 บรรดาป่าที่เป็นป่าสงวนอยู่แล้วตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและสงวนป่าก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรกำหนดป่าอื่นใดเป็นป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อรักษาสภาพป่าไม้ของป่าหรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น ให้กระทำได้โดยออกกฎกระทรวงซึ่งต้องมีแผนที่แสดงแนวเขตป่าที่กำหนดเป็นป่าสงวนแห่งชาตินั้นแนบท้ายกฎกระทรวงด้วย	มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 <u>“ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมิให้ใช้บังคับแก่ที่ดินที่มีหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินหรือกฎหมายอื่น หรือที่ดินที่มีประชาชนอยู่อาศัยทำกิน หรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อนการกำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติ”</u>

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
มาตรา 10 ในจังหวัดใดที่มีป่าสงวนแห่งชาติ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติ ประจำจังหวัด” ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ อัยการจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัด เกษตรและสหกรณ์จังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ปฎิรูปที่ดินจังหวัด ปลัดจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้แทนเทศบาลแห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่จำนวนหนึ่งคน และผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่จำนวนสามคน เป็นกรรมการ ในจังหวัดใดที่มีพื้นที่ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ให้มีผู้แทนกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน และจังหวัดใดที่มีพื้นที่ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ให้มีผู้แทนกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดการทรัพยากรป่าไม้แห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่ หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย เป็นกรรมการและเลขานุการ	มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2559 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 10 ในจังหวัดใดที่มีป่าสงวนแห่งชาติ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติ ประจำจังหวัด” ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ <u>ข้าหลวงจังหวัด</u> ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัด เกษตรและสหกรณ์จังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ปฎิรูปที่ดินจังหวัด <u>ปลัดจังหวัด</u> <u>ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด</u> นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้แทนเทศบาลแห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่จำนวนหนึ่งคน ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่จำนวนสามคน <u>ผู้แทนองค์กรพัฒนาเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมจำนวนหนึ่งคน</u> <u>ผู้แทนเครือข่ายป่าชุมชนจำนวนหนึ่งคน</u> และ<u>ผู้แทนผู้ประกอบการท่องเที่ยวชุมชนจำนวนหนึ่งคน</u> เป็นกรรมการ ในจังหวัดใดที่มีพื้นที่ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ให้มีผู้แทนกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน และจังหวัดใดที่มีพื้นที่ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ให้มีผู้แทนกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดการทรัพยากรป่าไม้แห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่<u>หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย</u>เป็นกรรมการและเลขานุการ

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกผู้แทนเทศบาล และผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลตาม วรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรี กำหนด	หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกผู้แทนเทศบาล <u>และ</u> ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบล <u>ผู้แทน</u> <u>องค์กรพัฒนาเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม</u> <u>ผู้แทน</u> <u>เครือข่ายป่าชุมชน</u> และ <u>ผู้แทนผู้ประกอบการ</u> <u>ธุรกิจการท่องเที่ยวชุมชนตามวรรคหนึ่ง</u> ให้ เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด”
มาตรา 11 คณะกรรมการควบคุมและรักษา ป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (1) กำหนดมาตรการในการควบคุมดูแล และ การส่งเสริมการปลูกป่า รวมทั้งการฟื้นฟูสภาพป่า สงวนแห่งชาติ ให้สอดคล้องกับแนวทางที่อธิบดี กำหนด ทั้งนี้ แนวทางดังกล่าวต้องกำหนด เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชน ในพื้นที่ด้วย (2) ควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรา 8 และมาตรา 9 (3) ดำเนินการสอบสวนและวินิจฉัยคำร้อง ตามมาตรา 13 (4) มีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือให้ ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องในการสอบสวนตามมาตรา 13 (5) มีหนังสือเรียกเจ้าพนักงานปกครองแห่ง ท้องที่หรือเจ้าพนักงานอื่นที่เกี่ยวข้องมาให้ ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาในการกำหนด มาตรการการตาม (1) (6) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือ ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมาย	มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (7) ของ มาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2559 “(7) พิจารณาให้ความเห็นชอบคำขอใช้พื้นที่ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติของส่วนราชการและ หน่วยงานของรัฐตามมาตรา 13/1 วรรคสอง”

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
มาตรา 12 บุคคลใดอ้างว่ามีสิทธิหรือได้ทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติโดยอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงกำหนดป่าสงวนแห่งชาตินั้นใช้บังคับ ให้ยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายอำเภอแห่งท้องที่ภายในกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนั้นใช้บังคับ ถ้าไม่ยื่นคำร้องภายในกำหนดดังกล่าว ให้ถือว่าสละสิทธิหรือประโยชน์นั้น คำร้องดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้นายอำเภอแห่งท้องที่ส่งต่อไปยังคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดที่ป่าสงวนแห่งชาตินั้นตั้งอยู่โดยไม่ชักช้า ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรณีสิทธิในที่ดินที่บุคคลมีอยู่ตามประมวลกฎหมายที่ดิน	มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2559 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 12 บุคคลใดอ้างว่ามีสิทธิหรือได้ทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติโดยอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงกำหนดป่าสงวนแห่งชาตินั้นใช้บังคับ ให้ยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อ <u>นายอำเภอแห่งท้องที่ภายในกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนั้นใช้บังคับ ถ้าไม่ยื่นคำร้องภายในกำหนดดังกล่าว ให้ถือว่าสละสิทธิหรือประโยชน์นั้น</u> คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดที่ป่าสงวนแห่งชาตินั้นตั้งอยู่เพื่อพิจารณา <u>คำร้องดังกล่าวนั้นในวรรคหนึ่ง ให้นายอำเภอแห่งท้องที่ส่งต่อไปยังคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดที่ป่าสงวนแห่งชาตินั้นตั้งอยู่โดยไม่ชักช้า</u> ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรณีสิทธิในที่ดินที่บุคคลมีอยู่ตามประมวลกฎหมายที่ดิน
มาตรา 13 เมื่อคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดได้รับคำร้องตามมาตรา 12 แล้ว ให้สอบสวนตามคำร้องนั้น ถ้าปรากฏว่าผู้ร้องได้เสียสิทธิหรือเสื่อมประโยชน์ให้คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดพิจารณากำหนดค่า	มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2559 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 13 เมื่อคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดได้รับคำร้องตามมาตรา 12 แล้ว ให้สอบสวนตามคำร้องนั้น <u>ถ้าปรากฏว่าผู้ร้องได้เสียสิทธิหรือเสื่อมประโยชน์ให้คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดพิจารณา</u> กำหนดค่า

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
แห่งชาติประจำจังหวัด คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด	ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด <u>การพิสูจน์สิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยคำนึงถึงสภาพความเป็นจริงของพื้นที่ รวมทั้งหลักสิทธิชุมชนและความยุติธรรมประกอบกัน</u> <u>ในเขตที่ดินซึ่งอยู่ในความดูแลของเทศบาล หรือองค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่ง (2) ให้นายกเทศมนตรีหรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งท้องที่ซึ่งที่ดินนั้นตั้งอยู่มีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือให้ผู้ร้องอยู่อาศัยหรือทำประโยชน์ในที่ดินนั้นโดยมีเงื่อนไขได้</u> <u>การยื่นคำขอ การอนุญาต ขนาดของพื้นที่ และระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต รวมถึงหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และค่าธรรมเนียมการใช้ประโยชน์ในที่ดินตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</u> <u>การได้รับอนุญาตตามวรรคสี่ มิให้ถือว่าเป็นการได้มาซึ่งสิทธิในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน</u> <u>ในกรณีที่นายกเทศมนตรีหรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีคำสั่งไม่อนุญาตหรืออนุญาตเพียงบางส่วน และผู้ยื่นคำขอไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว ผู้ยื่นคำขอมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง หรือในกรณีที่มิเหตุจำเป็นทำให้ผู้ยื่นคำขอไม่อาจทราบคำสั่งภายในกำหนดเก้าสิบวัน ให้อุทธรณ์ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่มิคำสั่ง</u> <u>ให้คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดพิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผลการพิจารณาแก่ผู้อุทธรณ์ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์</u>

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
	<u>คำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดให้เป็นที่สุด แต่ไม่ตัดสิทธิของผู้ยื่นคำขอที่จะใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง</u>
มาตรา 13/1 ในกรณีที่ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐมีความประสงค์จะใช้พื้นที่บางแห่งภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือเพื่อประโยชน์ของรัฐอย่างอื่น ให้อธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติมีอำนาจประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ และในบริเวณดังกล่าวมิให้นำมาตรา 14 และมาตรา 16 มาใช้บังคับแก่การที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ จำเป็นต้องกระทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงานเพื่อใช้ประโยชน์ในพื้นที่นั้น การใช้พื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าที่ดินในบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์มีแนวเขตทับที่ดินซึ่งบุคคลได้รับประโยชน์ตามมาตรา 14 อยู่แล้ว ให้การรับประโยชน์ในที่ดินส่วนที่เป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์นั้นสิ้นสุดลง เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่ประกาศกำหนด	มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 13/1 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2559 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 13/1 ในกรณีที่ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐมีความประสงค์จะใช้พื้นที่บางแห่งภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือเพื่อประโยชน์ของรัฐอย่างอื่น ให้อธิบดีโดยเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติมีอำนาจประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ และในบริเวณดังกล่าวมิให้นำมาตรา 14 และมาตรา 16 มาใช้บังคับแก่การที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ จำเป็นต้องกระทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงานเพื่อใช้ประโยชน์ในพื้นที่นั้น <u>ในกรณีที่ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่ง มีความประสงค์จะใช้พื้นที่ที่มีเนื้อที่ไม่เกินหนึ่งร้อยไร่ ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด</u> การใช้พื้นที่ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ถ้าที่ดินในบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์มีแนวเขตทับที่ดินซึ่งบุคคลได้รับประโยชน์ตามมาตรา 14 อยู่แล้ว ให้การรับประโยชน์ในที่ดินส่วนที่เป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์นั้นสิ้นสุดลงเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
บริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์ การใช้พื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา	ประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์ <u>การซ่อมแซมหรือบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานตามอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล หรือองค์การบริหารส่วนตำบลที่อยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ให้สามารถกระทำได้โดยมิให้นำความตามวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับ แต่จะต้องแจ้งเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดก่อนดำเนินการไม่น้อยกว่าสามสิบวัน</u> การใช้พื้นที่ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง และการดำเนินการตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”
	<u>“มาตรา 9 ให้คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”</u>
	<u>มาตรา 10 คำขอใช้พื้นที่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือเพื่อประโยชน์ของรัฐอย่างอื่นของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่ได้ยื่นต่อคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการยื่นคำขอตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</u>

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
	<u>บรรดาคำขอที่ได้ยื่นไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้</u> <u>คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขต</u> <u>ป่าสงวนแห่งชาติมีอำนาจพิจารณาคำขอนั้น</u> <u>ต่อไปได้จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ</u> <u>ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด</u> <u>ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507</u> <u>ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</u>

ผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. ผู้เกี่ยวข้องโดยตรง

- 1.1 สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 1.2 กรมป่าไม้

2. ผู้เกี่ยวข้องโดยอ้อม

- 2.1 กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
- 2.2 กรมที่ดิน
- 2.3 กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
- 2.4 กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
- 2.5 สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 2.6 สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
- 2.7 สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย
- 2.8 สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย
- 2.9 สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย
- 2.10 สำนักงบประมาณ
- 2.11 มูลนิธิเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

3. ผู้เกี่ยวข้องทั่วไป

ประชาชน

ประเด็นเพื่อรับฟังความคิดเห็น

1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้พื้นที่ใดเป็นป่าสงวนแห่งชาติจะไม่บังคับ
แก่ที่ดินที่มีหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินหรือกฎหมายอื่น หรือ
ที่ดินที่มีประชาชนอยู่อาศัยทำกิน หรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อนการกำหนดให้เป็นป่าสงวน
แห่งชาติ

2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด โดยกำหนดให้มีผู้แทนองค์กรพัฒนาเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม ผู้แทนเครือข่ายป่าชุมชน และผู้แทนผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวชุมชนด้านละหนึ่งคน เข้ามาเป็นกรรมการ แทนสัดส่วนกรรมการที่เป็นข้าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด และผู้บังคับการตำรวจภูธร

3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยเพิกถอนแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ส่วนที่ทับซ้อนออก ในกรณีมีบุคคลอ้างว่ามีสิทธิหรือได้ทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติใด อยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงกำหนดป่าสงวนแห่งชาตินั้นใช้บังคับ

4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร หากพื้นที่ใดเป็นที่อยู่อาศัยหรือทำประโยชน์ในที่ดิน หลังจากวันที่กฎกระทรวงกำหนดเป็นป่าสงวน แต่มีสภาพเป็นชุมชน ที่อยู่อาศัย หรือได้ทำประโยชน์ จนยากที่จะกลับฟื้นคืนตามธรรมชาติได้ ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาวินิจฉัยเพิกถอนแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติดังกล่าวออก และให้เป็นที่ดินซึ่งอยู่ในความดูแลของเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี

5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร ในกรณีที่ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐมีความประสงค์ จะขอใช้พื้นที่ที่มีเนื้อที่ไม่เกินหนึ่งร้อยไร่ ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือ เพื่อประโยชน์อื่นของรัฐ ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากอธิบดี

6. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร ในกรณีที่ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐมีความประสงค์ จะขอใช้พื้นที่ที่มีเนื้อที่เกินหนึ่งร้อยไร่ ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือ เพื่อประโยชน์อื่นของรัฐ ให้อธิบดีเป็นผู้อนุญาตด้วยความเห็นชอบคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

7. ท่านเห็นว่าพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่ใช้บังคับ อยู่ในปัจจุบันมีปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายหรือไม่ อย่างไร และการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ จะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้หรือไม่ อย่างไร

8. ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)